

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1000. Usque Ad Annum 1063

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117956

§. 28. Pacis publicæ consilia agitantur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66323)

Sæculum XI. A.C. 1031. rat, Vir dunum ad Richardum Abbatem se contulit, diuque apud eum commoratus est. Quo tempore cum Poppo Archiepiscopus Trevirensis pietatis causa Jerosolymam peregrinari statuisset, Simeonem itineris Socium accepit, & inde reversus eidem sedem in sua Diœcesi, ubicunque eam elegisset, obtulit. Illi placuit Cellula in quadam turri, prope portam Civitatis Trevirensis extructa, cui Archiepiscopus præsentibus Clericis populoque in Festo S. Andreæ anno millesimo vigesimo octavo solemni ritu volentem inclusit. In illa cellula Simeon, annis ferme septem exactis, Sanctam mortem obiit.

§. XXVIII.

Pacis publicæ consilia agitantur.

In duobus Conciliis Bituricensi & Lemo-
vicensi, anno 1031. celebratis, de Pa-
ce, quam Episcopi in Francia stabilire cu-
piebant, sæpe mentio recurrit. Quod
ut clarius intelligatur, in memoriam re-
vocandum est, ab annis prope ducentis,
nempe Ludovici Pii, lenissimi Principis,
regno supremam Regum auctoritatem
apud plerosque in toto Imperio, id est,
in Francia, in Germania, in Italia viluisse.
Cum enim singuli Principes, quorum
ingens erat numerus, jus armorum sibi
vindicarent, bellis & latrociniis cunctæ
Regio-

Regiones vastabantur. Jamque tantum ^{Sæculum XI.} malum non crimen, sed iusta consuetudo ^{A.C. 1031.} esse credebatur. Præ ceteris vexabantur mercatores, artifices, agricolæ & homines de plebe, nemo vero magis quam monachi & Clerici, quibus Sacrum vitæ Institutum arma armis repellere prohibebat.

Jam diu huic malo non Religioni Christianæ modo, sed etiam Societati civili tantopere adverso quærebatur remedium; namque regnante Carolo Calvo plurima quidem decreta in Conciliis & Comitibus Principum contra raptores, pauperum oppressores, Bonorum Deo consecratorum invasores edita vidimus; sed optimæ Leges non servabantur, nec ante Roberti Regis tempora efficaciori severitate, præsertim in Aquitania, perniciosam licentiam repressam fuisse legimus. Prima hujusmodi Constitutio, in ^{tom. 9. Conc.} Synodo Helenensi in Comitatu Ruscio- ^{p. 1149.} nensi & Diœcesi Helenensi anno 1027. 16. Maji celebrata, occurrit.

Huic Synodo Oliba Episcopus Ausonensis, quæ civitas hodie *Vic* in Catalonia vulgo dicitur, vicem gerens Episcopi Helenensis, tunc temporis in transmarinis partibus peregrini, Archipresbytero, Archidiacono, ceteris Canonicis populoque præsentibus præfuit. Primo Statuta ab his duobus Episcopis condita,

Marca concord. IV. c. 14. p. 435.

Sæculum XI. & male observata, confirmata sunt. Tum
A.C. 1031. decretum, ne quis in toto Comitatu Ru-
 scinonensi ab hora nona Sabbati usque
 ad horam primam die Lunæ inimicum
 suum invaderet, ut sic honor debitus diei
 Dominicæ haberetur. Nemo ullo modo
 monachum aut Clericum inermem, iter
 facientem, vel quemquam ad Ecclesiam
 euntem vel inde revertentem, vel cum
 mulieribus peregrinantem, aggrediatur.
 Nemo Ecclesiam, & domos in circuitu a
 triginta passibus positas violare audeat.
 Rei excommunicatione feriuntur, cui
 post tres menses, nisi resipuerint, Anathe-
 ma additur. Illo autem trium mensium
 spatio preces publicæ pro conversione
 Excommunicatorum persolvantur.

tom. 9. Conc. Glaber monachus, Scriptor coævus,
 p. 910. memorat, anno circiter 1030. diram fa-
 Glab. IV. mem, tempestatis iniquitate exortam,
 hist. c. 4. tam horrendum in modum mortales af-
 flexisse, ut non nulli in Francia flammis
 publice traditi fuerint, quod, immani ra-
 bie acti, carnes humanas devorassent.
 Cum sepeliendis mortuis vivi non am-
 plius sufficerent, quidam magna chari-
 tate Christiani ossuaria extrui jusserunt,
 quo defunctorum corpora saltem pro-
 miscue conjicerentur. Ad sublevandam
 calamitatem publicam, venumdata sunt
 Ecclesiarum ornamenta, & secundum
 Decreta Patrum, thesauri exhausti. An-
 nis

nis tribus grassata est lues; sed pravorum homines ad conversionem non impulit, quin plerique eo contumaciores & peiores effecti.

Sterilitatem magna fructuum ubertas secuta est. Quare Episcopi & Abbates in Aquitania Concilia celebrare coeperunt, & præceptum, ut etiam Episcopi in Provincia Arelatensi, Lugdunensi, in toto Burgundiæ Regno, atque in ultimis finibus Franciæ Synodice congregarentur. Vocati sunt etiam Proceres, ut cum Episcopis de his, quæ ad quietem publicam spectabant, deliberarent. Populus vero maximam lætitiā professus undique confluit. Summi infimique Episcoporum mandata avidi expectabant, tanquam si Cælum imperaret, obtemperaturi, duræ calamitatis, quam tulerant, memores. Itaque aliquot Articuli conditi, in quibus non solum flagitia, a quibus Fideles caverent, sed etiam pia opera, quibus Deum placarent, adnotabantur. In præcipuo Articulo agebatur de pace publica, quam homines utriusque conditionis, nempe tam liberæ quam Servilis, custodirent. Cuncti sine armis & sine metu missis jurgiis iter facerent.

Glaber his addit, statutum fuisse, ut ii, qui Bona aliena vel diriperent, vel possiderent, juxta Leges prius editas

Sæculum XI. multa pecuniaria coercerentur, & qui
A.C. 1031. non haberent in ære, in cute luerent.

Item, Ecclesias certum asylum esse oportere omnibus ad eas confugientibus, cui
 Pax publica. juscunque demum flagitii reis, illis solis exceptis, qui hanc sancitam pacem violassent; hos enim ex ipso Sacrario, etiam si brachiis Altare complecterentur, abstrahi debere. Monachos, Clericos & Sanctimoniales, viæ Duces, easque comitantes, nemo insectari auderet. Præterea præceptum, ut singulis Septimanis Feria VI. a vino, & in Sabbato ab elu carnis omnes abstinerent, nisi gravis morbus, aut Festum Solemne in illos dies incidens prohiberet. Si qui morbi causa ab hujus abstinentiæ lege eximerentur, illis diebus tres pauperes alerent. Tandem decretum, ut singulis quinquenniis ad hanc pacem firmandam conventus agerentur.

Baldericus Episcopus Noviodunensis, qui Sæculo sequente jam inchoato e
Bald. Chron. vis abiit, in suo Chronico addit, quem-
Camerac. lib. dam Episcopum in Francia affirmasse, red-
III. c. 52. ditas sibi fuisse de Cœlo epistolas, quibus
Sigeb. Chronogr. an. de pace in terra renovanda mortales mone-
1031. rentur. Hæc mandata ab ipso ceteris Episcopis fuisse communicata, simulque tradita præcepta, populis denuncianda, quæ erant hujusmodi: Nemo, sive ad repetendas res, vi sibi ablatas, sive ad vindicandas

vindictam ob occisum propinquum suum
 fumendam, armis uteretur, sed latronibus
 ignosceret. Singulis Feriis sextis cuncti in
 pane & aqua jejunarent, & in Sabbatis
 a carnibus abstinere. Ceterum, idem
 Episcopus dicebat, hoc jejunium ad ob-
 tinendam remissionem omnium pecca-
 torum, sine omni alia poenitentia suffe-
 cturum. Hæc omnia juramento promit-
 tere poenitentes debere, & recusantes a
 Fidelium cœtu per gladium excommuni-
 cationis separandos esse, quos nemo in
 periculo mortis constitutos inviseret, nec
 mortuos sepeliret. Subjungit Auctor,
 plura alia tunc fuisse constituta, intole-
 rabilia, & quæ sine fastidio ne quidem
 recenseri possint.

§. XXIX.

Gerardi Cameracensis Monita.

Multi has Constitutiones receperunt,
 rei novitate magis quam æquitate
 capti; at Gerardus, Episcopus Camera-
 censis, unicus in Regno Lotharingiæ
 Francorum Regibus subjectus, nempe
 Ecclesiæ Remensis Suffraganeus, nullo
 modo eo adduci potuit, ut ista Decreta
 reciperet. Dicebat; Genus Humanum
 in rerum exordio divisum fuisse in tres
 classes, orantium, militantium, & agros
 excolentium, atque singulas mortalium
 conditiones duabus ceteris, & duas ce-

S 5

teras

Sæculum XI.
A. C. 1031